

ACC. N:R M. 8160 : 1-12.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: *Skåne*

Upptecknat av: *Frö Birgitta Svensson*

Härad:

Adress: *Jerusalemsgat. Malmö*

Soeken: *Malmö*

Berättat av: *Cecilia Andersson*

Uppteckningsår: *1941*

Född år *1857* i *Limlinge*

Gamla minnen fr. Malmö.

// uppl. av fru Brigitta Svensson
Jernsalmusg. M. 8160:7.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Jönköping den 8-11-1891.

Närskä Dagbladets redaktion,
"Folkminnes Arkiv".

När i lifet lifvaren var jag ej såna lili att
stricka in ett litet bidrag till Dören "Folkminnes Arkiv".
Varje vecka var jag läst en tim i Dören tidning och
har den gångat mitt in hosse på det livligaste. Allt
då man tillhöf det yngre släktet, vet man ju inget
själf, utan måste fråga sig fram. En smäll frö-
de jag fram en fråga hvaras hos Dören föräldrar, men
då jag ej var säker, på intresset så avstod jag från
förslaget att pumpa den en gamla allatid, men man
har ju ej ge sig. Då en dag i Dören veckan var jag
att tänka på en äldre fru 84 år gammal och till hvar
stega' jag svag. Den var en läsare av Närskä Dagblad-
et frågade jag om den lili om tidningen med den
frågan, det hade den, men då den var något dåligt
hade den ej lili hela av lifet, men jag fick lifte att
då hvaras igen och fråga på mycket jag svarar. Glad
i Dören dagar jag mig stund att den dagar efteråt, hvaras-
nad med block och lifrets, hvaras och dagar för att vi
ej skulle lili allt för hvar i lifet, en det mycket frö-
det. Det har hvaras en postkast på min adress, en

den han vara till någon upps lysning, men jag är alltså
rädd att vi hallo på att drunkna i lidtag, som är vi-
da fristigare och i detta juus frustke endast sakar,
som vi fått lösa till löda, men i på fall, går perpe-
ret vi till en dröjre i vännepannan i dessa stälpan-
pönnings liden som vi ju upps lever. allen nu till sakar.

Den första gällde Skattemålet, och det var ju malen mö-
som skaden fått ditt namn av. Tunnan var alltså en-
dast ett fisk läge med möllen och stöket - alltså ihus - där
de kungliga brukade ha sitt sina bostäder i alltså.
Chagun gator Sams ej utan det var vägar. Petri kyrka
hallades Svarts kyrkan och där var kyrkogård med
en mur runt om. Alla danskar begravas där då alltså
var dansket. Svarts kyrka kallades Svarts kyrkan. Tunnan
huden av Svarts kyrkan stod en vatten pump och till
som Tunnan från öster och väster, för att hämta vatten
där de skulle ha öster. - Och förbring Svarts vasa
ett par stam som står sig genom liderna, men med en
maktad salt i blåst vatten, både öster kunnat koka i
viltet runt vatten som salt. - På västergatan där
som Tunnan står var ett kloster, där skulle Tunnan
en under joriskt gång som gick till Dalg. Den man
skulle gå till Dalg, sådes det, men där han kommit
här sägs vände han och gick till Lilla. Den liden
av Hålands och Balders. - Därigenom - sådes det Svarts. Den
Tunnan brukade öster och Tunnan, som vatten gick ut

all någon röde vid där. Det sades även, att hon blivit sedd
ridande på pälstret upp till huset. Den gamla Pim jag sam-
lade und hade nämligen haft en pusling uppslevd i huset
8. Morgatan mitt för Sösterhuset. Det var en lördag kväll 1828
då hon varit hos en väninna och druckit kaffe, ganska
sen hade det blivit och då hon kommit hem, kom där
samtidigt en annan kvinna, som bodde i samma hus som
hennes, dessa två gick ut se en man som för man
i en bruna i Järstugan. Dagen därpå då hon avslutade
det samt om han var klädd, gick hon bräa att det skulle
ha varit en man som satt där och som hette "Gadden"
och som sades gå igen. Hade inte även den andra kvinnan,
som kom hem vid samma tid, sett honom så hade
han inte blivit sedd. Men dagen därpå var det allt
som som plöjde i trop och flyttade därifrån. — Nu, jag
kan knappast nämna bara på jag pyssla. — Men man vid
namn Görgen Trulle hade hjälpt en del danskar att
hålla sig gämda och för det blev han upptäckt på Jär-
stugan. När han blivit kändad från stallet till Söster-
där han skulle hängslad, och kom för till Järstugan hets
hos vilka han gå in och sitta där för första gången,
han hade nämligen just sitt källors där, men nej det
gick han ej för till. Vid Österports gatan, där man ä ä byggt
ett stort hus, när den grävde där, kallades där en man
som blivit kändad och slagen i Söster. Lå se stor
där tagit i sin häde för att för se på honom, men ~~stilla~~
slår förbjudet.

I Staden bodde många original, en som hette Johan men kallades "Jönsten". Han bodde i Jönstansgården, det huset sträckte sig från nuvarande Levnarsen till nr. 11 vid samegata. Mitt på gården stod en pumpa och en dag där gick på Jönas stol och prack, med sina västen tritarna i händerna, uppom honom sig Jönsten i Odens dräkt och krusen fyllt trättare och glögg in och och en till prick. Så där gjorde Jönsten hos sig, hus på sam huseh. Ute på backarna bodde ett original, som kallades Syster och det påstods att han var armlf. Den man and namn Tansen kallades för Stutte Tansen, han hade ett hus vid Corgnergatan, han var en lång och skellig man ett år på, men han klädde sig på två tigd. Han gick en timg i lång, lång rock och utan på den hade han en karej. En dag drogste han in en koe i sitt hus och kossan som ville gåt ut igen, satte honom i fönsterrubben så den gick sönder med ett väldig brak. Tansen var mycket duktig i bokföring och brukade hjälpa godsägare och nam som, behövde med löster. En gång hade han varit och ordnat bräcker på ett fabrikskonfer och då han kom ut på gården göra han, det går åt halv-e, det går åt halv-e, och Jönman gick också efter en kort tid om dygn. Tansen själv gick det också på alla för, han fönde process med många som hette Lindgrens och hade mist förbiset, i 21 år varade den, var efter Tansen förlovade, bräddist sade alla om honom. Men som hade han och dom dog strax efter varandra.

M. 8160:5.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

På bodavägen var en stor Eik-höst-fabrik. En dag skulle ägaren ha sina till Skarvgrö med en kista men innan han gav sig vägg gick hans läropojke en tillrätta visning. Pojken blev arg och packe för på lastet i porten och hela söder-vägen brann ner, en person blev inne bränd, och lifvakt-fabrikören blev aldrig sedd den varit, innan den brann ut. Det var någon som kunde förstå hur branden upp-kommit, men efter tio år kom läropojken och erkände, hans samvete gav honom ingen ro, utan han måste erkänna att han en lags elden. Den stora brand var i mars 1888. Då brann Doppeln ner. Branden i höstgård-En kom var för cirka 15 år sedan och det var poiken till ägaren som bjöta sålat om det för den gamla Trum, som i sin tur berättade, så det kom på detta papperet. Allt eld utbröt hit i staden hela den tyske-Plotsarna och man slog på kunnor, det brändes så för jätligt. På jägaren om att säga anton är det väl något som andra människor ej kan väija sig en und. På vinsten där bodde en person vid namn Dybuc. En dag skulle en av jungfrurna gå efter mjölke och en plåt ha-de som följt att handla för — plåt var en peng, stor som roring och värd 16 skilling. Jungfrun sågade för-lägga plåten och Dybuc kom ut i köket, spakade jungfrun i magen på att blodet göra ut munnen. Jungfrun dog och där blev följat på läkare. Läkaren blev mutad och blev galldad om dödsorsaken, men det sådos att läkaren vart grå-härig dagen därpå.

Den andra jingjun och drängen var fjärrfolk och de hade
sett, när bygging gjorts dödets. Men även där brukade man,
på att där vittna påstod och de mest pengarna köpte
jingjun och drängen sig ett hus i samma byggnaden
Ellen det gick illa för dem. När brukade gå omkring
med stora kottar, som slungas vänt och när drängen
fridde hemma, så alla att, om hemmet "döda", det öke
namnet gick han borta. Jingjun blev alkoholiskt
och baran deras blev förfallna med sprit och deliga
poder. Plåten brukades, efteråt kunde ett härl i köket.
På tal om jingjun så hette det inte förten utan jingjun
får, och klockkallanden var stor även inom industrin och
för dag. Pengarna som för det mesta kom daltigt över-
aus var indelade i skrä och hade sina gille. Gesällen
och hant var borta, som kom till staden fick tjuga i hä-
länge. I slotts parken grändes och där brukades han efter
fallna krigare, som sedan kom gick och påde. Men
det blev även det för tjuidet. Där de gattigaste bodde
var mest öster och backarna. Där kom där där brukade
dela ut bröd till de gattiga, lag där i Jästergården.
Det var en som brukades köphand Jodström, som brukade
dela ut bröd. På kornen ute på öster till kottare och
figurer till. Tiganerna spädde och skel där där med sam-
ma färmiskt. Många fick tjuga för staden fanns ej i gamla
tider. Påsen var det också ut om, men på fick en
en polis anslare som hette Foster och han redade ut
ditt det lätta med ordning och reda. Men skann

upp förde sig på tryggligt. Men alla dessa åreusad blev
skallad till polisen och gick sig en skarpa. Den gam-
la Sven som pratat om det såkade jukt själs komma
gavde över som förges då det passerade.

Men som gick här i skan, han hade köpt spärre, Gab-
ben La' spärrens på huvudet och satte hatten på. När
han så efter en stund mätte en bokant och skulle
hålla och tagga hatten av åkte spärrens också av och
man kan ju ej förstå sig över att bokantingen blev
förvånad. 1886 var där en debatt om gack förning
på Folkets Hus, alltså Faten, en gattig ständare var
det som började, han gick rikta på allmänhetens till och
satt men då just han kom ut gick han jongar ge-
nom förningen och påbörjade med sin agitation.
Fate alla lykte om förning och steg 'han jagus det
gott om, talat i industri och fabriker hade ju så då-
ligt betald att dom nästan svält. En liten tidning
gavs ut, men på kom en student hit till allmän-
het tog land om allt, Axel Davidsson han tog även
hand om tidningen. Hans son Elsa Davidsson stann en
del i den. 1888 blev Davidsson satt på allmänhetens,
^{i minnelse} som han fortsatte då han blivit frigiven med sin
sal. Man ville ett stort sal på Ståns torp, i Tröskur
jore kom denna strömmer och sal, vid Folk förges boken
närvarande forskning hatten samlades tillarna och spyr
och höls sal. Våldiga upplöpps jore kom och vid en
denna stration gick en person som var enast arbetar-
na.

den tröstad på invandret, hvarerna som då fanns blev uttunnadad att tillä ordning och reda på gaterna. De övriga stadsborna betraktade mest Jack folket med misnöje och förakt.

Jag bekämpade hög tiderna förade de förnämna dem på sina landställe. Alltså var förades på alla gårdar mycket mer för än nu. Församlingstiden, Församlingstiden Församling 9 hade alltid utöfning och det darsas hela natten. Församlingstiden hade dem också, i alla Församlingstiden. 6 gjorde den församling, alla församlingstiden på församlingstiden. Vid församlingstiden förades folk på Församlingstiden på församlingstiden. Då lekte man, så lekte man, men det blev förbjudet, då den förbade levande kattsäckare i husen, som den lekte på. Så som den ridande i en annan lek, som lekte på ringarna. Dessa lekar förde som mycket på landsbygden. Så hade den förde Davidskall där spelades, dansades och sjöngs. Men andra ungdomen till dansarna och övriga gårdarna. Ett gammalt original vid namn "Fris Fria" brukade alltid sitta på Församlingstiden Församling. Den sådan sak, som förgrannar den inte gynnats så väst länge, folk var fästiga och hade inte råd att följa grannar. - Jag blev på för värd över att föra att julgrannar inte varit brukligt alltid. Alla andra 25 julas jag minns så var den varit sammanfattade i julgran, och som liten fick jag gå med alla för ut och peka ut julgran i Bra kringelstegen, det

N. 8160:10.

var evdars & det färdigt att jag ville ha en som var för hög.
Ellen det gick ju att avfärdiga med en oja. — Där fanns
flera i allmänhet, som levde på jordbruk och hade
hvar sin ägor. Låg då i och utom allmänhet. Svamparna
hade äro där nu Pauli fönstret står. Oskar den II var
här på Örebro och hade guldskatten till Pauli fönstret.
Den väldig stora mynnan och utöfverade stad och
gräs och fukt i fönstret, för att på de en steg och
konung. Och 1881 samtidigt som det brann på Skat-
tens berg, hade vi skattens utställning i allmänhet.
Den var anordnad i Salu hallen på Drötnings torget, i h.
högade inläst och den gamla Tru som berättar om
själva döds och skild. Polens armé hade Oskar II:s
drötnings två vackra pärlor som stod på utställningen.
Står i oktober månad då det var mycket färdigt en
hög ständings fest på alla färdiga och industri.
Ellen och och klippa trappan, ställ till färdiga
skulle det vara, och allting klädde samman och
hög hallare, så bjöds då på mat och stängs, stängs
och pauser och sedan dansades det och man var-
de sig av färdiga luss. Ellen alltid var där någon
som blev även för färdiga och har sig stängd åt.
Allt stängs stängs då (1888) som färdiga färdiga-
travarna och det var mycket av de mulliga och
ibland färdiga också. Handelsmän färdiga
skaden resten mycket ut på landet och gjorde uppsteg.
Då kunde man på torget i allmänhet alla slags

varon, gynn och bön och allt möjligt ären släktarna
stoda på sorgen och sålde sina varor.

Okej, men är bli såsant riktigt trötta som ska be-
tröna plöja igenom den här torsdagsproppen, och jag ska
inte frorsa över den tråk jotten på pappret. En liten
ursäkt får jag be om, för utlämnad marginal var
som jag ej vet mättet på den tiden så har jag
varit snällare än pappret, fast det är massor av
vara. Till slut eftersom det är den 10-11 i morgon
får jag kanske sitta med en glad och god
allrarens hälsning.

Den Birgitta. B.

P. S.

Jag är mycket förbrytt i tocken, men säger
jag likväl Jaga Skanska Dagbladet, om jag får ty-
ka ut den utlovade boken mot Skanska Dagbladet
en månad gratis till den gulta Tuv. Den skulle
bli ja förvärad och spjälglad över det, det förstås
jag och att jag alls tummat boken något är ju för-
res förbrytt. Jaga, minna beten det ju, låt mig bara
inte få en skrapa i något av ertans minnen.

P. S.

M. 8160:12.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Postum den 31/12 - 1941.

Folkminnesarkivet,
Lund.

Som svar på eder Skrivelse av den 27 nov. vill jag undvika, att den gamla fru som jag gått mina uppsökningar av fröken Cecilia Andersson, godd. Olsson - Åberg, godd. den 10 sept. 1852 i Särlinge till brände Lilla Fri Fogelung. Hon bodde där till 2 års ålder, som därefter till alltså. När hon var 10 år fick hon arbeta på cigarettbruk, där arbetade hon till sina 30 år, men betaldningen var dålig 7.50 i veckan och den dubbla i Fröken Anne och så reste hon dit och arbetade i en del år. Hon kom sedan åter till alltså och är nu bosatt i Södra Frangegatan. Hon är änka och har Susan, och varje gång jag hittar en till Anne, får jag höra något nytt om gamla alltså. Jag har så gott minne, brukar hon säga, men annars ser hon illa och om hon är nervös eller ledsig, är det bland med broderi också. Jag har tranströ skänkt en del också, men vill jag som tidigt tacka för de båda boken som har varit så intressanta att läsa.

Respektfullt
Frigilla Olsson.